

FLOGSAMBAND við í flúgvíngini

Frá 1. apríl í ár verður Flogsamband við í flúgvíngini uppá Føroyar á jøvnum fœti við SAS og Icelandair

Undir tingingunum um flúgvíngina uppá Føroyar, sum vóru í Havn 3. og 4. februar var semja um, at Flogsamband kom

gongur út fyrr enn 31. mars 1971, kann hesin fimmaráttmálin ikki byrja fyrr enn tá.

Somuleiðis eru partarnir samdir um at Flogsamband frá 1. apríl í ár at rokna, tekur dagligu leiðsluna og avgreiðsluna í Føroyum, og somuleiðis at Flogsamband fær einkarrætt fyrri SAS og Icelandair.

Her var sett tann treyt, at

Flogsamband kemur á sátt við Flogfelag Føroya um avgreiðslu, og soleiðis at Hugo Fjorðoy og Lars Larsen, verða sitandi í starvinum, ið hvussu er til 1. apríl næsta ár. Í hesum kundi Flogsamband taka undir við.

Viðvíkjandi koncessiónini taka partarnir fyrivarni við støðutakan. Umbodssnevndin hjá SAS visti á, at teir hava ikki myndugleika at tala um broytingar í koncessiónini sum er galdandi.

Formaðurin Johs. Nielsen skjeyt upp, at tað verður gjørtur ein sáttmáli, har eftir Flogsamband fær rett til at skula pilotar og aðra manning hjá SAS og Icelandair.

(Framhald á 2. síðu)

INNIHALD

	síðu
Dagbók	2
Oddagrein	2
George Brown	3
Brevkassin	3
Ferðamannaskip	4
Útvarpið	4
Olja og oljuprisir	5
100 ár síðani	5
Streymivirlit	5
Krossorð	6
Lesarabrev	7
Porno	8
von Rosen	8
Danski javnaðarflokkur	8
urin framgongd	8

SU

hefur ársaðalfund hóskevdíð 12. februar 1970 kl. 20 í losjuhúsum.

Dagsskrá:

Frágreiðing.
Roknskapurin
Val av nevndum.
Ymiskt.

Nevndin.

stig verður helst, eftir hvat ið frettist leikskáli, og triðja stig sjónvarpshús.

Samlada senditiðin í tímum hjá útvarpinum er vaksandi. Í 1961 var samlada senditiðin 838 tímar, móti 1430 í 1968. Her kann verða nevnt, at í 1961 vóru tónleikasendingar 28 pst. av samladu senditiðini, móti nú 44 pst. Tiðindasendingarnar tá vóru 16,0 pst. móti nú 13,5 pst. Hesi tölur eru minkaðar nakað síðani útvarpið byrjaði, og er ein orsök tann, at tað eru fleiri og meiri fjølbroyttar sendingar nú.

Ein 13 ára føðingardagur

Í gjár vóru liðin 13 ár síðani Útvarp Føroya byrjaði regluligar sendingar.

Teir hava havt ein 5 kv-sendará síðani teir byrjaðu, og nú eru menn farnir undir at seta upp triggar FM-støðir.

Hesar støðir eru skipaðar so, at teir seinni kunnu senda fjar-sýnissendingar, og somuleiðis senda tónleik í stereo.

Fyri at senda tónleik í stereo verður tó neyðugt at umbyggja studio. Her kann leggjast afturat, at útvarpið tekur upp tónleikasendingar, verða teir allar tiknar upp í stereo. Hesar upptøkur kunnu sendast í mono, men ger tað møgulegt at nýta teir tá tað verður aktuelt við stereosendingum.

Tá útvarpið fór undir regluligar sendingar í 1957 vóru trý fólk knýtt at útvarpinum. Í dag eru sjei mans umframt stjóran. Haraftur at koma teknikararnir og hjálpmenn.

Útvarpið hevði ikki samband við nakra tíðindastovu fyrstu árin, men nú hava teir samband við NTB og Ritzau. Harumframt eru tíðindamenn í Grønlandi og Íslandi.

Nýggj útvarpshús

Útvarpsnevndin hevur samtykt at biðja landsstýrið um at skipa fyri projektering av nýggjum útvarpshúsum á Gladshegyggi. Her er talan um 1. byggestig sum eru útvarpshús. 2. byggestig

Niels Juul Arge

Haldor Hansen, nevndarformaður í Flogsamband var væl nøgdur við úrslitið av tingingunum.

upp í samarbeiði við sama rætti sum SAS og Icelandair.

Í frágreiðing, sum varð send út eftir fundin, verður millum annað sagt, at ynskiligt var um tilfikir samarbeiðssáttmáli fækst í lag sum kom at galda fyri

»Teir eru millum fuglar enn, sum tú ert millum vaksnar menn ...«

Soleiðis syngja vit um písurarnar, sum lógu í reiðrinum, har vit siga við piltin, at hann einki má gera teimum tí teir eru so smáar og hjálpalessar enn.

Og vit kunnu siga, at her hava bæði børn og vaksni tikið væl undir við boðunum, tí djórapiðla er so gott sum ókend, ið hvussu er, er tað ógviliga sjáldsamt, at børn pina dyr, tibeitur.

Dýrin verða væl viðfarin og lógir verða gjordar til tess at varðveit ymisk djóraslag, forboð verða sett fyri at avmarka ymsar veiðihettir, ymisk veiðiamboð verða loyvd, onnur verða bannað, og alt sum er til bata fyri dýrin er gott og í lagi.

Ikkj var tað dýrin, sum fyrst kom nær í huga, tá eg við einum flokki av smábørnum sat og sang áðurnevnda sang, men

tað vóru hesi somu børn og teirra javnlíkar víða um, kanska mest her í Havn, sum eg hugsaði um.

Hovdu ábyrgafólk gjørt lut-vís so nógvar lógir til bata fyri børn og ungfólk okkara, so hevði verið nóg betur skil á mongum okjum.

Tá ið börnini koma í tann aldur, tá nógvar broytingar viðvíkjandi teim sjálvum fara fram, bæði líkamliga og sálárliga, tá er tað, at tey sum oftast hava brúk fyri hjálps okkara, fegin vildu høvið okran at tala við. Men í Føroyum, sum mangan aðrar staðir, hevur tað ikki altíð eyðkent lyndið, at vit talaðu sum mest, nei, talið so lítið, sum gjørligt!

Tá so barnið er kynsbúgvíð, hvat gera við so við ein ungdom sum droymir um partnara av

hinum kyninum, sum verður stimuleraður í teirra kynsfunkti-ónum av blóðum, bókom og filmum?

Nei, tað er til líta nýttu at koma við forboðum. Náttúr-krefir respektera ikki forboð móti at eksistera.

Eingin av okkum ynskir, at tey ungu tíðliga skulu byrja eitt seksuelt samlív, tey eru óbúgv-in, og hava ikki møguleikar at taka ábyrgdina av møguligum fylgjum. Men vit eiga avgjørt ikki at sýta teim at tala um problemini. Og fyrst av øllum haldi eg, vit eiga at hava álit á teim ungu, og ikki misteinkja tey fyri bæði eitt og annað, bara tey koma saman, heldur ikki um tey hava verið nóg so leingi úti okkurt kvöldið.

Eg gloymi ikki í einum føri, tað var í filminum Soya: Syt-

ten, har mamman skammar dótrina (15 ára gomul) tí hon veit, hvat drongurin og gentan høvdu gjørt, tí dýrnar vóru læstar. Tá var tað einki annað enn tað, at gentan skammaðist, at onnur skuldu siggja, at hon spældi við dukkur og sostatt hevði læst, so hon fekk beint fyri dukkunum, áðrenn nakar kom inn.

Her tørvaði álit og tað ger tað ofta.

Eg kann ikki lata vera við at nema við ta ósakliga skriv-ing, sum er farin fram viðvíkj-andi Hoydølum.

Eitt er vist, og tað er, at tann sum skal búgva á kost-deildini, hann má gera sær greitt, hvørjar reglur eru gald-andi. Eru teir so skikkaðar, at næmingurin ikki er nøgdur, ja so má hann gjalda fyri at búgva øðrvísi.

Næmingarnir — tey flestu millum 15—19 ár hava ofta lyndi til at seta uppá »spíðsarnar«, og tað áttu í minsta lagi lærararnir at duga at tikið.

Uttan at kenna tað minsta til mannagongdina í tí, sum er far-ið fram, fari eg at halda, at onkur tilkomin átti at roynt at fingið semju í lag millum part-arnar. Nú er ein næmingur vist-ur út av skúlanum. Hevur hann gjørt so grovt brot, at eingin vegur var til semju? Eg veit tað ikki, men lond, sum liggja og hotta hvønn annan við kríggi, kunnu enn gíggjum friðarsamráðingar koma til sett is. Eg veit ikki um hetta er roynt, tí eg kenni einki til mál-ið, men harmuligt kennist tað mer, at ein næmingur skal vera koyrdur, nú hann bert hevur stutta tíð eftir.

Mangan kemur ein at spyrja: »Ert tú millum vaksnar menn?«

Hanna Lisberg.